

Akce (a aktivita)

Akce je děj, a tak má počátek, průběh a konec (i když sama není celým jsoucnem); ale kromě toho, že sama musí být výkonem (musí být vykonávána, ovlivňuje situaci, do které je (právě jakožto akce) zaměřena. Konec jejího výkonu není tudíž koncem jejího působení, ale má nějaký výsledek (následek, event. logický důsledek); nechává zkrátka po sobě nějakou stopu (spíše mnoho stop). Ovšem mnohem důležitější než zanechání stop je to, že každá akce je také zdrojem něčeho nějak nového, co tu ještě (před tou akcí) nebylo. Zároveň s tímto „novým“, které také po sobě posléze nechává stopu (stopy), ponechává akce (být) i jiné stopy, totiž něčeho, co tu už bylo, a tak na to vlastně ve skutečnosti navazuje. Samo navazování je zvláštní fenomén: není ničím samospádným, ale musí být prováděno. A přece tím prováděním nevzniká nic nového, leda to, že něco, co tu bylo a vlastně by už mělo zůstat jen minulostí, je oživeno do aktuální současnosti. Tím „pseudo-novým“ je tedy něco, co je víc než pouhá stopa toho, co bylo, jde o navázání na něco z toho čím něco bylo, ale už není a bez čeho by se pouhá stopa obešla, co by se „samo“ stopou ještě nestalo.

(Písek, 190103-1.)